

SONGS OF THE INCOMPLETE

Joris Van de Moortel

◦

*7 Moralistische Lieder
met absoluut geen dood van Pierlala tot
gevolg*

ou

*7 Chansons Moralistique
n'entraînant pas la mort*

or

*7 Moralistic Hymns
not resulting in death*

∞

On non-negotiable matters

Solidify our ethical farts,
Jesters walk and flow apart.
Pushing their hourglasses on carts,
To harass the citizens with their darts.

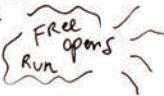
Biodiversity, stability, sustainability, integrity and more,
Painted flames arise upon the shore.
Chained fiery to the central question,
Each crawling, flying, swimming being,
Who hear and see so terrifying.
Living in flames like fish in water streams,
Obeying the moony beams.
Most of all seem the least,
As the third torments' beast.
Undying worms, servants and dragons,
All sail the same wagons.
If all the land would be rearranged,
We wouldn't feel so deranged.
The unbearable cut our breath,
As a stench cloud above our head.
The young kid, a fiddling child,
Bore in the southern wild.
White is the angel, black bereave'd of light,
Both equal to our hearts' delight.
Clipping of scissors,
Which the soul mirrors.
We are put on earth a little space,
Tears from our eyes role from our face.
Was this torment our intend,
To stitch the world a toxic tent.
The limits of our atmospheric spheres,
Can't be defended with shields and spears.
Will we just see and wait,
Till our shoulders loose some weight.
What's the punishments' glory,

Over niet-onderhandelbare zaken

Als we niet ethisch stijf verstarren,
Loopt en stroomt de stad vol narren,
Hun zandlopers voortduwend op karren,
Om de burgers mee te sarren.

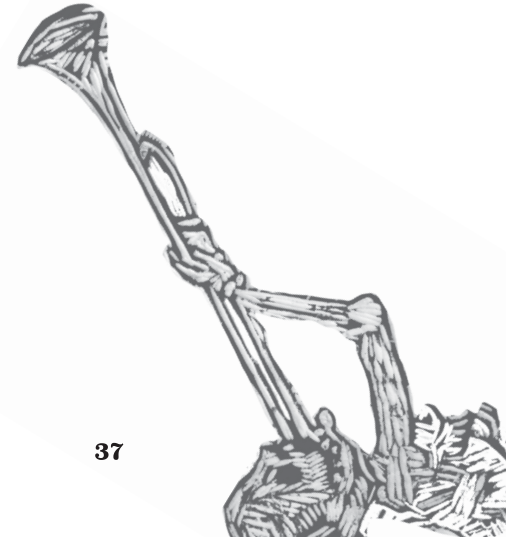
Biodiversiteit, stabiliteit, duurzaamheid, integriteit en meer,
Is dat een brandlucht? Iets brand aan in onze atmosfeer !
We zijn genoeg op de centrale vraag gewezen,
Dat elk kruipend, vliegend, zwemmend wezen,
Onze wederhelftjes zijn die d' eeuwigheid verstek
Geven, en vrezen niet enkel voor wat tijdsgebrek. (niet
enkel tijd, is in wezen al te laat, doemdenken)
Ook voor wie 't niet zal bevallen,
De geest en 't leven zijn vazallen,
En lijken bovenal het minst,
Op al die hebbelijke winst.
Schepen we allemaal aan 't zelfde boord,
O enkel zij die het stoort,
Dat anderen graag in 't groen verder leven,
Wee niet steeds van elke wolk hoeven te beven,
Dat zij ons de adem pikt.
Als in het hooi gestikt,
Twee jongen die de liefde namen,
Om aan de leegte hun gat te manen.
We kunnen niet allen gescheiden worden,
Twee stapels propere en vuile borden.
Wat hebben we afgeschuimd de afgelopen twaalfduizend
jaar,
Is dit wat van het leven blijft bewaart, knipsels met een
schaar.
Die de ziel drenken in een pot inkt,
Glimmend zwart al met de zee zinkt.
Amuserend met besturing en beheersing,
Niet denkend aan de schade van d' overheersing
De vreemde vreemdheid als onbedoeld effect

And does it hold up in the story.
 Do we do try to do our best,
 None of us was told to sulk mother's breast.
 Helpless in panic naked and loud,
 We loose ourselves in the cloud.
 What we have is not what we want,
 You can't always have what you want.
 In a land of darkness as it is said,
 Where chaos rules and none is mad.
 Real crystal clear appear,
 My youth rises fresh without fear.
 Who's the only specie after all,
 Who bothers playing ball.
 On a winter night in disguise,
 Holds us warm like any other lie.

FEAR of the un-Fixed
 the revenge of the object, commercialized
 the domination of non-human
 activity, the decor becomes the scene
 there is no death, everything is un-dead.
 FEAR of the suppressed
 Zone of exclusion
 Shift of Power Free
 Run opens
 H
 is
 error
 animated
 non-human

36

Blijkt die vooruitgang ook defect.
 De limieten aan atmosferische zijnden,
 Voorspelt enkel verschillende einden.
 Gaan we wachten, daar zit je dan,
 Cursors klaar, koffie lauw in de kan.
 Wie zijn de vertellers van ons lot,
 Drijvend ver af op een tragisch vlot.
 Zo was de machine begonnen,
 Het land met chocolade overwonnen.
 In paniek en veel terechter,
 Beeld de nar zich af met omgekeerde trechter:
 Wat we hebben is niet wat we willen,
 Alvorens kletsen we ons op de billen,
 Was het dan toch gene waar,
 En schuilt er helemaal geen gevaar,
 Is 't maar kraakheldere schijn,
 Al dat niet planetaire zijn,
 We zijn toch de enigste soort,
 Die er zich aan stoort.
 Kunnen we in deze door schapen kaalgevreten,
 Woestenij, ons aan de ongeëvenaarde schoonheid meten.

37

The threshold

~

why the late Middle Ages and the early Renaissance

Indicating the sin of lust
Mythic dimensions peel as rust
The innocence pray of white
Sinful gluttony and folly as your bride
The world ship waves a roasts fowl far
Does Leonardo still reaches us as a star
Pushes the meaning towards decay
Reinforced by the lusty tree off May
As The fat friars' belt
Misleads us towards our end
A singing painters procession
The ship of salvation's obsession
When drinking vessels appear
No one bought is longer in fear
That the door of hell is an earthly house
Where all is covered in mouse
The great loosener rolled through the alleys
Modesty and shame covered naked bellies
Satyrs and the souls of dead carry
The cart from the swamp with cherries
Clad in a short shifts and dance
Chewing the leaves and trance
A topos for the church in this late age
Perilous sea voyages undertaken in a cage
Overcome by wild ecstasy
Illuminates the audience's mental fantasy
Marching on the sheep Trail
Longing to chew the porkpie tale
Strongly since the orgies and this foolish crew
Dirten the beds sheets that screw
This incomplete mythical world
Celebrate the wild feasts' twirl
Burned candles not for the night
Gently put out the lights
Try it now he said

De drempel

~

waarom de late middeleeuwen en de vroege renaissance

Een mythische wereld die in zich draagt,
Alles als één hetzelfde geheel bevraagd,
De onschuld prevelt en heiligt de maagd,
Carnaval en zotten naar voren draagt.

Zijn de middeleeuwen dan zo ver,
Rijkt de renaissance ons nog als een ster,
Zijn we minder af van verderf,
Nu we elkander neerschieten van ons erf.
Toen was 't enkel de monnik die zich kastijdde,
Nu helpen we massaal mee aan ieders einde.
Voor zingende schilders in processie,
Vormden schepen al langer een obsessie.
Met kruiken bier in lange zwier,
Lijkt het wel voor alleman vertier,
Dat de hel op aarde huist,
En niemand zichzelf ontluist.
De grootste nar in 't zottenspel,
Krijgt van de menigte geen uitstel.
De manken en gedrochten van voor,
Schreeuwend in eenieders oor:
Van elk menselijk wereldlijk goddelijk gestript,
Kauwend op een heilzaam blad dat lekker tript.
Het schip heeft veel weg van een kerk,
Dat opsluit elke nozem en vlerk,
Strompelend al lallend gevallen,
In het ruim waar de kanonnen knallen.
Met in de hand hun voorloper 's staart,
Heulend voor een spietje varkenstaart,
Indiceren ze de lust en zonden,
Die hen allen om de tuin bonden.
Een onvolledige wereld die de perfectie niet erkent,
Maar toch narren de deur uitzend.
We branden een kaars,
En doven het licht,

And nailed it like a cat
Propped together on the edge
We can see if there's a match
Who smells differs the fart
If we're all from the same part
Witnesses the rotten creature
To much credit in this worlds feature
Occupy the sea at bottom left alludes
Their fingers sliding from their flutes
These fools from head to toe
Parts of the tree grow
Through their back pipes as they mow
The unruly behaviour that they sow
Bending through the spirit's door
Laying out all on the floor
As we breath the same air
Treat each other fair
In and out a mental floss
There's the door your loss
Cross the edge, turn once right
Don't look back you lost the fight
Gates out into the world with
a scattered face
Theres no destination
not one place

Probeer het nu zei hij,
En 9 levens raakten mij.
Op de dorpel allen gezeten,
Kunnen we ons aan elkaar meten,
En rieken dat ook onze scheten,
Als alles en iedereen in de keten,
Getuigen van een dodelijk rottend wezen,
Zichzelf te veel plek toegewezen.
Levend kraaien ze allen luid,
Hun vingers glijden van hun fluit.
Deze narren in huid en haar,
Maken met veel opzien en gebaar,
Al pijpend blazen ze hun zak op,
Tot 't rood stijgt naar de kop.
Kunnen we niet oprecht gebukt,
Erkennen dat het ook zonder macht wel lukt,
En genieten van de lucht,
Samen in één zucht,
In en uitblazen,
Daar is de deur, bazen.
De drempel over; dan naar rechts,
En maak niet weer averechts.
We zijn hier niet op onze plaats,
De poorten uit, de wereld in, als de melaats.

SONGS OF THE INCOMPLETE ISSUE III
WORKS AND WORDS
joris van de moortel

PRINTED & PUBLISHED BY STOCKMANS

ISBN #####

Songs of the incomplete is an INCOMPLETE edition for the art,
a SONIC POET edition for the words and an
UR GERAUSCH KAMMER ENSEMBLE edition for the music
All artworks courtesy of
Joris Van de Moortel & Galerie Nathalie Obadia

Issue III is part of the personal exhibition;
The ne'er do wells set out for a dubious pilgrimage
at Galerie Nathalie Obadia Paris
from November 28 2019 to January 22 2020
and the vinyl record **7 Moralistische Lieder**
WORDS & MUSIC; joris van de moortel
VOICE; mauro pawlowski

<https://sonicpoet.bandcamp.com/album/7-moralistische-liederen>
DL
LP
edition of 150

INCOMPLETE